

समाग

प्रायस्य श्लोकादेक दीयत्वेन प्रत्यभिज्ञायमानानां
भागानां स्वकृतेन परकृतेन वा भागान्तरस्य
समसर्जनं संघटनं समस्येति माधवी । श्लोका-
पादेनैकेन दायां त्रिभिर्भा पूरकम् । यथा,—
“सुमर्षोः किं तदाद्यापि चित्रकानननागरः ।
अर नारायणं येन जेतायां रावणो हतः ॥”
इत्यादिश्लोकादौ पादे पूरकरूपेणायमित्येके ।
इति रायसुबुटः । तत्पर्यायः । समासार्था २ ।
इत्यमरः । समस्यार्था ३ समाप्तार्था ४ । इति
भरतः ।

समस्यार्था, स्त्री, (समस्यार्थो यस्याः ।)
समस्या । इत्यमरटीकायां भरतः ।

समज्ञा, स्त्री, यश्च । इति शब्दरत्नावली ।

समा, स्त्री, (सम वैलक्ष्ये + पचाद्यच् । तत्पटाप् ।)

वत्सरः । इत्यमरः । समति विकल्यति भावान्

समा सम एव वैलक्ष्ये पचादित्वाद् अच् ।

समा निवलयवचनान्ताः स्त्रियामिति वामना-

दयः । समां समां विज्ञायते इत्येकलेशेऽपि ङङ्गते

इति खामी । अतएव समा इति बहुवचनेन

कचित् पाठः । समेति कचित्देकवचनेन । इति

तट्टीकायां भरतः । (यथा, रामायणे ॥२॥२५॥

“मा निवाहं प्रतिष्ठां त्वमगमः प्राञ्चलीः समाः ।

यत् क्रौञ्चमिषुनादेकमवधीः काममोहितम् ॥”)

समांशहारी, [न] चि, (समांशं हरतीति । ङ +

चिनिः ।) समभागार्हः । यथा, दायतत्वे ।

“समांशहारिणी माता पुत्राणां स्यात् ऋते

पतौ ॥”

समांशिकः, चि, (समांशोऽख्यस्येति । ठन् ।)

समभागार्हः । यथा,—

“यदि कुण्यात् समानांशान् पत्न्यः कार्यः

समांशिकाः ।

न दत्तं स्त्रीधनं यासां दत्ते त्वर्द्धं प्रकीर्तितम् ॥”

इति दायतत्त्वम् ।

समांशी, [न] चि, (समांशोऽख्यस्येति । इनिः ।)

तुल्यभागविशिष्टः । समानभागी । यथा,—

“ज्येष्ठं वा ज्येष्ठभागेन सर्वे वा स्युः समांशिनः ॥”

इति दायतत्त्वम् ।

समांसमौना, स्त्री, (समां समां विजायते इति ।

“समां समां विजायते ॥” ५॥२॥२६॥ इति खः ।)

प्रतिवर्षप्रकृतगवी । इत्यमरः ।

समाकर्षो, [न] पुं, (समाकर्षेति चित्तमिति ।

सम् + आ + ङच् + चिनिः ।) अतिदूरगामि-

गन्धः । तत्पर्यायः । निहारौ २ । इत्यमरः ।

लज्जाननकगन्धयुक्ते भक्ष्यादिद्रव्ये हयमेतदिति

साङ्गः । तच्च, चि ।

समाख्या, स्त्री, (समाख्यायतेऽनेयेति । सम् + आ

+ ख्या + अङ् ।) कौर्त्तिः । इति शब्दरत्ना-

वली । संज्ञा । यथा,—

“सपिण्डोत्तरसमाख्यासिद्धार्थं सुतरां तच्च

तथाचरन्म् ॥” इति तिथ्यादितत्त्वम् ।

समागतः, चि, (सम् + आ + गम + क्तः ।) सन्ध्या-

गमनविशिष्टः । आगमनाश्रयः । यथा,—

समाधा

“कैर्मया सह योद्धवमस्मिन् रणसमुद्यमे ।

योद्धुमानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समागताः ॥”

इति भगवद्गीतायाम् । १ । २२ ।

समागतिः, स्त्री, समागमनम् । समाहपूर्वगम-

धातोः क्तिप्रत्ययनिष्पन्नम् ।

समागमः, पुं, (सं + आ + गम + घञ् ।) सन्ध्या-

गमनम् । सन्ध्याभिः । यथा,—

“रतिशक्तिः स्त्रियः कान्ता भोज्यं भोजन-

शक्तिता ।

दानशक्तिः सविभवा रूपमारोग्यसम्पदः ।

आहृपुष्यमिदं प्रोक्तं फलं ब्रह्मसमागमः ॥”

इति आहृतत्वधृतमत्स्यपुराणवचनम् ।

समाघातः, पुं, (समाह्वयतेऽनेति । सं + आ +

ह्व + घञ् ।) युद्धम् । इत्यमरः । (यथा,

साहित्यदर्पणे ॥ ६ । ४२१ ।

“सम्पदंस्तु समाघातः क्रुद्धसत्वरयोर्द्वयोः ॥”)

वधः । इति मेदिनी ।

समाचारः, पुं, (सम् + आ + चर + घञ् ।)

सन्ध्याचरणम् । यथा,—

“पुण्यस्त्रीणां समाचारं श्रोतुमिच्छामि

तत्त्वतः ॥”

इति मातृख्ये ६६ अध्यायः ।

संवादः । इति लोकप्रसिद्धः ।

समाजः, पुं, (संवीयतेऽनेति । सं + अज + घञ् ।

“अजैश्चघनयोः ॥” २ । ४ । ५६ । इति वीभावो

न । “अजिग्रन्थोच ॥” ७ । ३ । ६० । इति

कुलविधेयः ।) पशुभिन्नानां संघः । इत्यमरः ।

सभा । इति हेमचन्द्रः । (यथा, भागवते ।

१० । ४४ । ६ ।

“धर्मेत्यतिक्रमोऽहं स्य समाजं स्य धुवं भवेत् ।

यत्राधर्मेः सत्पुतिष्ठेन्न ख्येयं तत्र कर्हिचित् ॥”)

हस्ती । इति अनेकार्थकोषः ।

समाज्ञा, स्त्री, (समानायते इति । सम् + आ +

ज्ञा + “आतश्चोपसर्गे ॥” इत्यङ् । टाप् ।)

समज्ञा । इत्यमरटीकायां भरतः ।

समादानं, स्त्री, (सम् + आ + दा + कृट् ।) समी-

चीनयहणम् । सन्ध्याग्रहणम् । (यथा, महा-

भारते । १३ । ६४ । ३५ ।

“सर्वपापसमादानं वृणोते चावृते च यत् ।

तत्तस्यास्तु सदा पापं यस्मै हरति पुष्करम् ॥”)

सौमताद्विकम् । बौद्धानां नित्यकर्म । इति

मेदिनी ।

समाधाः, पुं, निष्पत्तिः । विरोधभङ्गनम् । इति

लोकप्रसिद्धम् । समाधानम् । समाहपूर्वगम-

धातोर्विच्प्रत्ययेन निष्पन्नः ।

समाधानं, स्त्री, (सम् + आ + धा + कृट् ।)

ब्रह्मणि मनःस्थिराकरणम् । चित्तैकाग्र्यम् । तत्-

पर्यायः । अवधानम् २ प्रणिधानम् ३ समाधिः

४ । इति हेमचन्द्रः । निगृहीतस्य मनसः

श्रवणादौ तद्गुणविषये च समाधिः समा-

धानम् । इति वेदान्तसारः । इदानीं समा-

धानं लक्षयति । निगृहीतस्येति । शब्दादि-

समाधिः

२७१

विषयेभ्यो निगृहीतस्तान्तःकरणस्य श्रवणादौ

तद्गुणविषये तदुपकारकेषु अमानित्वादित्वाधन-

विषयेषु समाधिर्निरन्तर्येण तत्त्वित्त्वं समा-

धानमित्यर्थः । इति तट्टीकासुबोधनी । (यथा,

भागवते । ३ । २८ । ६ ।

“स्वधिष्णानामेकदेशे मनसा प्राणधारणा ।

वैकुण्ठजीवाभिधानं समाधानं तथात्मनः ॥”)

पूर्वपक्षस्योत्तरम् । इति लोकप्रसिद्धम् । (नाट-

काङ्गविशेषः । यथा, साहित्यदर्पणे ॥ ६ । ३३८ ।

“उपक्षेपः परिकरः परिन्वाचो विजोभनम् ।

युक्तिः प्राप्तिः समाधानं विधानं परिभाषना ।

उद्देशः कारणं भेद एतावज्ज्ञानि वै सुखे ॥”

तल्लक्षणादिकं यथा, तत्रैव । ६ । ३४५ ।

“नीलस्यागमनं यत् तत् समाधानमुच्यते ।

यथा, वैकीर्णहारे ।

नेपथ्ये भो भो विराटद्वपदप्रभृतयः ! श्रूयताम् ।

‘यत् सत्त्वप्रतभङ्गभोरुमनसा यत्नेन मन्दीकृतं

यद्विस्मर्तुमपीहितं श्रमवता शान्तिं कुलस्ये-

च्छता ।

तद्द्यूतारणिसम्भृतं वृषसुताकिशाश्वराकर्मणेः

क्रोधव्योतिरिदं महत् कुलवत्स्ये यौधिरि-

जुम्भते ॥”

अत्र ‘सुस्था भवन्ति मयि जीवतोति आदि-

बीजस्य प्रधाननायकाभिमतत्वेन सन्ध्याग्रहित-

त्वात् समाधानम् ॥” ॥॥)

समाधिः, पुं, (समाधीयतेऽस्मिन् मनो जनैरिति ।

सम् + आ + धा + “उपसर्गं धोः क्तः ॥” इति

क्तिः ।) समर्थेनम् । नीवाकः । नियमः । इत्य-

मरः । (यथा, कुमारः । ५ । ६ ।

“अथाचतारण्यनिवासमात्मनः

प्रबोद्धयान्ताय तपःसमाधये ॥”)

समर्थेनं अशुक्लं अध्ववसायः दुर्घटस्य घटनत्वं

वा । नीवाको वचनाभावः । इति खामी ।

धान्यादिषु मूल्योत्कर्षपूर्वको जनादरः । इति

सुभूतिः । नियमः अङ्गीकारः । एते समा-

धयः । समाधीयतेऽस्मिन् मनो जनैरिति किः ।

इति भरतः । ध्यानम् । काव्यगुणविशेषः ।

इति मेदिनी । (अर्थात्कारविशेषः । यथा,

साहित्यदर्पणे ॥ १० । ७४० ।

“समाधिः सुकरे कार्ये देवाङ्गलनारागमात् ॥”

यथा,—

“मानमस्या निराकर्तुं पादयोर्मै प्रतिष्ठतः ।

उपकाराय दिष्टेऽदुष्टदोर्ध्वं घनगर्जितम् ॥”

समाधीयतेऽनेनेति करणे किः । कारणसामग्री ।

यथा, रघुः । १ । २६ ।

“तं वेधा विदधे नूनं महाभूतसमाधिना ।

तथाहि सर्वे तस्यासन् परार्थकफला गुणाः ॥”)

इन्द्रियनिरोधनम् । इति शब्दरत्नावली ॥ ३० ॥

समाधिजक्षणं यथा, गारुडे ४४ अध्याये ।

“नित्यं शुद्धं बुद्धियुक्तं मयमानन्दमवयम् ।

तुरीयमजरं ब्रह्म अहमस्मि परं पदम् ।

अहं ब्रह्मेत्यवस्थानं समाधिरिति गीयते ॥”